

Pag. 3

Şedinţă de consiliu

Pag. 4-5

PLUGUȘORUL 2018

Pag. 8**Sport**

Sportul câştigă tot mai mult teren în rândurile elevilor băleşteni

Gazeta de BĂILEŞTI

Seria a XV-a
Nr. 12 decembrie 2017
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Comemorarea celor 34 de ani ai lui Amza "Şirul luminii"

Mart - 12 decembrie a.c. - ora 17.00, pe Platforma din Piața Civică a localității, în fața Fântânii lui Amza Pellea, la inițiativa primarului domnul Costel Pistritu, s-au adunat și în acest an, ca și în ceilalți ani, băleșteni de toate vîrstele, preșcolari, elevi, tineri și maturi, până la veterani, să comemoreze plecarea în vesnicie, în urmă cu treizeci și patru de ani, a lui Amza. Tot în acel moment de piosenie au fost aprinse Luminile de Sărbători în municipiu nostru, iar parcul parcă s-a umplut de brăduți de iarnă, luminati, colorați și răsușiți ca o înghetată de fistic.

Văd emotionat, dl. Primar, în putine cuvinte, s-a referit la importanța manifestării, ca gest de mândrie legitimă și de prețuire veșnică față de personalitatea băleșteanului Amza Pellea - cel care a dus pretutindeni cu el imaginea locului natal, localitatea noastră Băilești, cu care s-a identificat în întreaga sa existență pământească, ca și pe concetățenii lui, în opera sa scrisă și declamată inimitabil la radio și televiziune. Putem spune că punctul culminant al acestei manifestări de suflet, a fost atunci când a răsunat vocea lui Amza, într-o înregistrare mai veche, când Geniul teatrului și filmului românesc spunea că este și va rămâne

băleștean până în măduva oaselor acum și dincolo de moarte și se va mândri cu acest privilegiu peste tot în lume, va face tot ce îl stă în putință să ducă mai departe numele orașului în care s-a născut și a crescut, Băilești.

După acest moment de mare intensitate ce a captat atenția participanților, domnul primar Costel Pistritu a acordat diploma de prețuire concetățeanului care, din curtea Domniei Sale, a donat comunității bradul ce a fost amenajat pe esplanada din centru și împodobit în

aceste zile ale Sărbătorilor de iarnă. La inițiativa primăriei, din anul 2010, cetățenii care dăruiesc bradul, primesc în semn de recunoștință, o diplomă de onoare. Anul acesta cel distins a fost dl. Stefan Pistritu, care ne-a mărturisit: *Am dăruit acest brad cu o mare bucurie și multumire în suflet. Acest brad este luat de la Cabana Trei Brazi, de lângă Predeal în urmă cu 40 de ani, dar l-am dat cu inimă curată pentru Băilești, pentru băleșteni. Referindu-ne la Sirul Luminii pot spune că l-am cunoscut foarte bine pe Amza, era cu 8 ani mai mare ca mine, iar cu Irina, sora lui am fost coleg din clasa I până în clasa a XII-a. Ca o paranteză, Amza avea o pepinieră de nuci, iar când ne-am dus să luăm nuci de acolo, ne-a prins și ne-a pus să adunăm doar pentru el. În încheiere doresc ca toți oltenii, toți români să fie fericiți, să întâmpine anul nou cu sănătate și bucurie în suflet.*

Din cer, Amza veghează cu aceeași dragoste împlinirile concetățenilor lui. Că să-i răspândească veghea, băleștenii au creat "Sirul Luminii lui Amza Pellea", care a devenit tradiție și are ca mesaj „*Lumina lui Amza ne dă lumina sărbătorilor de iarnă*”.

După acordarea Diplomei de onoare, cei veniți au aprins candele, apoi o mare de luminile au început să pâlpâie și să se miste, serpând în bezna noptii de iarnă, ca un râu rosu, ca o lavă docotită ce se scurgea pe trotuar, îndreptându-se spre Casa Memorială a lui Amza, vorbind în soaptă, că la o sfântă procesiune.

La Casa Memorială "Amza Pellea", P.C. preoți-parohi Crinu Mihai, Costică Gavrilă și Cătălin Neacșu au oficiat slujba de pomeneire pentru Amza și Domnica Pellea, iar în curtea casei, fetisane îmbrăcate în costume populare oltenesti, au împărtit după obicei covrigi, mere și nuci, colivă, prăjitură, fructe din cosuri împletite, pentru cinstirea sufletelor celor comemorati. A fost o manifestare înălțătoare de suflet, stimulată de o vreme frumoasă totuși pentru mijloc de decembrie.

Luminile purtate cu sfintenie din centrul până în strada Eremia Grigorescu, la Casa Memorială de azi, loc în care și-a petrecut marele actor o parte a copilariei și a adolescenței, au avut darul să

12 dec 1983 – 12 dec 2017

Tată,
În ziua în care ai plecat cerul nu era ca azi.
Nu. Era mult mai gri. Era mai frig. Era mai urât afară.
Pământul pe care călcam era mai Tânăr... ca și pământul din mine.
Mama era lângă mine... acum e lângă tine.
Oamenii erau la fel... frumoși, urăti, buni, rai, meschini, generosi, lași, curajoși... oameni și ei.
Oamenii încă mai râd, încă mai plâng, încă iubesc, urăsc, încă sunt oameni.
Multi s-au născut, mulți au murit.
Multe am aflat, multe am uitat.
Multe s-au schimbat de atunci. Nu s-a schimbat nimic.
Totul e la fel fiind total diferit.
Marea e tot acolo. Munții sunt la locul lor. Soarele unde-l stii.
Doar că... dorul, dorul e din ce în ce mai mare.
Dorul doare tăcut, acut.

34 de ani de dor.
Îți mulțumesc că în fiecare zi ești în și cu mine.
Tăi iubesc

Oana Pellea

Stimați concetăteni,**Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului nostru****Iisus Christos și Noul An - 2018 să le****petreceti cu voie bună și bucurii,****alături de cei dragi!****Celor care poartă numele de****Ştefan, Vasile și Ion, de asemenea, le urez din inimă un călduros și sincer****"La mulți și fericiți ani!"****Un gând bun celor plecați în afara țării, cu urări de bine, sănătate și prosperitate!****La Multi Ani, oriunde vă aflați în lume!**

Costel PISTRITU, Primarul Municipiului Băilești

Colaboratorilor, Consiliului Consultativ și cititorilor „Gazetei de Băilești“, precum și tuturor băleștenilor de acasă și din depărtări, pe această cale, le aducem urări de sănătate, bunăstare și liniște sufletească, cu ocazia Sfintelor Sărbători de iarnă și a Anului Nou, 2018!

La Multi și Fericiți ani!

Redacția

evidențieze încă o dată, dacă mai era nevoie, sentimentele de recunoștință ale generațiilor de băleșteni față de cea mai reprezentativă personalitate din istoria comunității.

Pentru noi toți e o certitudine că, așa

cum afirmam la începutul acestui material, ceremonialul "Sirului Luminilor" a intrat în tradiția locală. Fie ca el să dâinuască peste ani și să-l poarte cu pietate și generațiile care vor veni!

Marian MILOVAN

Întruparea și Nașterea Mântuitorului constituie centrul istoriei, marchează începutul unei noi epoci pentru omenire. Trecutul și viitorul primesc sens numai în lumină acestui eveniment unic și irepetabil, de aceea el împarte istoria în două: înainte și după Hristos.

Istoria colindelor începe înainte de Nașterea lui Hristos, ele având inițial un rol ritual, de urare pentru fertilitate, rodire și belșug. Zgomotul trompetelor și al darabanelor, însoțite de chioane și jocuri alungau spiritele rele. Însă, după ce au căpătat o conotație biblică, colindele au fost adaptate astfel încât să fie în acord cu noua semnificație.

Poporul nostru, în existența lui bimilenară, a surprins și a trăit măretia și unicitatea sărbătorilor Crăciunului în toată profunzimea și dimensiunea lor sacră și profană. Românii, ca nimeni altii, au adus evenimentul Nașterii în viața lor, îndrumând-o în viața lor specifică. Colinda românească a devenit, prin excelență, zestrea spirituală a Crăciunului. Colindele noastre lasă impresia că evenimentul mare al Nașterii Domnului s-a petrecut sau se petrece în spațiul românesc, autohton. Popor român, care a preluat de la început „vestea cea bună” a Nașterii Domnului, a îmbrătăsit-o și a îmbrăcat-o în simtire, în cântările de bucurie, în minunatele bijuterii ale colindelor care s-au transformat într-un tezaur național. Ele exprimă florile alese ale simțământului religios în fața marelui eveniment, în fața tainei celei necuprinse îndeajuns de mintea și graiul omenesc. Ele au fost, 2000 de ani, ca un pedagog care a dăltuit și înfrumusețat sufletele românilor cu cele mai alese virtuți. Colindele românești formează un tot unitar alături de doinele, baladele și cântecele de viteje, alături de proverbele, basmele și zicările din bătrâni pomenite. Au fost create de preotii de țară, de călugări, dar și de simpli credincioși care au versificat adevărurile de credință pe care le cunoșteau din cărțile de slujbă, din predicile preotilor, din lectura Cazariilor, încercând să le prezinte într-o formă accesibilă maselor de credincioși fără învățătură. A apărut la noi, în acest fel, o teologie populară care a mărturisit, în felul ei propriu, adevărurile de credință aduse în lume de Fiul lui Dumnezeu. Putine neamuri ale lumii au știut să însotească „taina cea din veac ascunsă și de ingeri neștiută” a întrupării Fiului lui Dumnezeu cu creații populare atât de duioase și instructive, cum au făcut românii.

Să ne gândim doar la cunoșutele versuri: „Astăzi S-a născut / Cel fără de-necupt / Cum au spus proroci.” Parcă

Colindele de Crăciun - expresia sufletului românesc

Își auzim pe Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan spunând: „și Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălăsluit între noi.” Adverbul „astăzi”, ca și verbul „S-a născut”, sunt atemporale, pentru că Hristos S-a născut și în urmă cu 2000 de ani. Se năste și azi pentru cei de acum și Se va năste mereu și pentru generații viitoare, până la sfârșitul veacurilor.

Colindele noastre sunt vechi ca și poporul care le cântă, s-au născut odată cu el. Specialistii consideră că cele mai vechi colinde ar fi cele care au refrenul „Lerui Doamne” sau „Alerui Doamne”, care ar fi forma arhaică a cuvântului bisericesc „Aliluia”. Lingviștii, istorici și folcloristii susțin că originea cuvântului „Ler” face parte din fondul de cuvinte dacice, fiind o invocare a lui Zamolxe. Întruparea lui Iisus Hristos a convertit obiceiul în sărbătoare. Zamolxe a fost înlocuit de Pruncul Sfânt, Unsul sau Lerul lui Dumnezeu. Alți filologi afirmă că primii creștini au preluat această cântare („Ierui ler”) forma arhaică a cuvântului „Aliluia”, provenit din ebraicul „Haleluiahuve” – „Lăudat fie Dumnezeu” din cultul iudaic, în special, în rândul lui Botezului. Acest refren face astfel legătura între obiceiul colindului și botezul catohumenilor, care se facea la marile sărbători, întâi de Florii, de Pasti, de Pogorârea Sfântului Duh, iar apoi de Crăciun și de Bobotează. Se stie că cel ce urmă să se boteze era condus până la biserică și apoi acasă în cântări de laudă, iar în anul următor, pentru a-si aminti de momentul botezului, era din nou colindat.

Primele colinde cu încărcătură creștină, aparute sub atenta supraveghere a Bisericii, s-au cântat la Pasti și abia mai târziu de Crăciun. Refrenurile „Florile dalbe” și „Flori de măr” nu fac decât să întărească afirmația. Sigur, de regulă, pomii înfloresc în perioada pascală. Mai mult, nu trebuie uitat faptul că strămosii nostri împodobeau, la Crăciun, mărul și nu bradul. Mărul apare întotdeauna ca alternativă a bradului în rolul de arbore cosmic. În plus, mărul este cel care face legătura între păcatul strămosesc și Răstignirea Mântuitorului; tradiția populară susține că Mântuitorul ar fi fost răstignit pe o cruce din lemn de măr. De aici și teologia Mortii și învierii Mântuitorului.

rului în mesajul colindelor de Crăciun.

Cuvântul „colindă” vine din „calendele romane, în latina populară „colende” era prima zi a lunii la romani. Calendele din ianuarie, deci de la începutul anului, se serbau cu cântări, cu urări și petreceri, pe care creștinii din Dacia nu le-au putut înălța, ci le-au adoptat și le-au dat o haină creștină. Așa au apărut „colindele” creștine, ca semn al bucuriei pentru mariile sărbători ale Nașterii și Botezului Domnului.

În versuri de mare sensibilitate sufletească și nobilă artistică, în graiul specific fiecărei zone geografice a țării, colindele noastre prezintă mai cu seamă Nașterea Domnului, venirea magilor, apariția stelei pe cer, bucuria îngerilor sau fuga în Egipt. Există și colinde în care apar și idei dogmatice în legătură cu patimile, moartea și învierea Domnului, dar și interesante vizuini despre Rai, Iad sau ziua judecății de apoi.

În cea mai mare parte a colindelor se observă o tendință de a-l face pe Pruncul Sfânt al nostru, al românilor, o tendință de românizare, sau localizare a istorisirilor biblice. În unele colinde, acțunea se petrece la noi, încât Sfânta Fecioară își caută un loc în care să nască „lângă Mureș, lângă Tisa”. În alte colinde, versificatorul anonim spunea: „Sfântă Maica lui Iisus/Rătăcește-n jos și-n sus / Pe câmpia unui râu / Printre holdele de grâu / Caută loc să hodgeasă / și pe Pruncul Sfânt să-L nască.”

În cînd este pusă în situația de a-și salva Pruncul de urgia lui Irod, ei se refugiază în Carpați, „drept în munti, la munte cărunt”, românul îl primește în casa sa, unde aprinde focul, îi ospătează și îi odihnește. În păstorii care îl se-nchină sunt, la fel ca în „Miorita” numai trei.

În unele colinde, ca și în „Plugosorul” de la Anul Nou, este prezent bădica Traian, o dovadă în plus că aceste creații

folclorice-religioase au apărut curând după colonizarea Daciei de către împăratul roman Cuceritor.

În imaginația populară, le-gendarul nostru domn Stefan cel Mare și Sfânt se închină Pruncului născut în ieslea din Betleem: „Atunci Stefan/Domn cel Sfânt, /Despre Pruncul auzind/El pe dată a plecat / și cu totii l s-a-nchinat.”

Magii de la Răsărit sunt prezenti, mai ales în Transilvania, ca niste „crai”, deci ca niste conducători medievali, veniți să facă un act de supunere fată de „împărat”, pe care îl consideră cu mult superior lor. Copiii românilor îl poartă pe Pruncul Iisus în sufletele lor neprihănite, pe la ferestre sau în casele credinciosilor, de multe ori îmbrăcați în costume de cobișani, amintind de păstorii din preajma Betleemului care îl s-au închinat.

Colindătorii îl închipuie pe îngerii care au vestit Nașterea Domnului. El poartă diferite denumiri: ceată de feciori (în Transilvania), ceată de juni (în județul Sibiu-Făgăraș), butea feciorilor sau a juniorilor (în județul dintre Olt și Târnava), beze (în Câmpia Transilvaniei și Năsăud), dubasi (în Hunedoara vestică și în județul Hălmagiu-Beliu), zoritori (în Tara Bârsei), călușeri (în zona dintre Sibiu și Strei), pitări (în Banat și prin unele părți din Ardeal), etc. Fiecare colindător este un predicator, un apostol, un mag. El cântă învățătura de credință ortodoxă, adevărată, nestirbită, neînțepătoare.

Colindele se caracterizează prin duiosia și simplitatea versului, care curge cursiv pe linia melodică, exprimând o mare bogăție de idei, într-o formă artistică desăvârșită, în care figurile de stil, cum ar fi comparațiile, epitetele și mai ales diminutivele se împletește armonios. Prin simplitatea și curăția lor, colindele au constituit o redută în calea celor care încercau, pe diverse căi, să rupă unitatea de credință, precum și cea națională a poporului nostru. Or, în ele respiră puternic duhul creștin de unitate și se păstrează ceva din frâgezimea creștinismului primar. Colindele sunt un liant între generații, asigurând continuitatea și comununa. Colinda presupune comununa dăruitoare, atât colindătorul, cât și gazda având ceva de dăruit. Colindătorul

îl aduce pe Hristos și, împreună cu El, toate binecuvântările în casa colindătorului, din cele primite de la Dumnezeu, daruri simbolice, expresii ale unor binecuvântări pe care le oferă: mere – simbol al dragostei, dar și al veșniciei, nuci – expresie a fertilității și colacii spre pomenirea celor adormiți, ca unii care fac parte integrantă din viața Bisericii. Asadar, colindele păstrează nealăter duhul creștin, învesnicindu-l și, totodată, înlesnind legătura cu Dumnezeu și întreolătă.

De sute de ani, copii și tineri au vestit Nașterea Domnului în casele înaintașilor noștri, în satele românești atât de prospere și pline de viață altădată, sate care ne-au păstrat limba și credința, în care au apărut și s-au păstrat colindele. Acum, când ne apropiem de cea mai sfântă și tainică noapte din an, când gândurile zboară la anii copilăriei, să încercăm să păstrăm și aici, în mediul orașenesc în care trăim, minunatele tradiții ale colindelor românești, dar să nu ne limităm doar la partea folclorică a acestui praznic, ci să încercăm – aşa cum au făcut și înaintașii noștri – să punem accentul pe pregătirea spirituală, absolut necesară pentru primirea Pruncului Sfânt: post, rugăciune, spovedanie, împărtășanie, dăruire de sine.

De 2000 de ani, preotii – alături de credincioșii lor – preamăresc și vor preamări mereu pe Dumnezeu-Tătăl și pe Fiul Cel Înălțat din Sfânta Fecioară Maria. Conducători de state și de popoare se străduiesc mereu să aducă pace pe pământ. Dacă „preamărirea lui Dumnezeu” și „pacea pe pământ” sunt – într-un fel – numai atribuții unora, atunci cu siguranță, că celălăt îndemn al îngerilor – „între oameni bunăvoie” – ni se adresează și nouă. Crăciunul este darul lui Dumnezeu pentru noi toți, pentru lumea întreagă – copii, tineri și bătrâni, bogăți și săraci, drepi și păcătoși, învățăți și neînvățăți, pentru cei bolnavi, părași sau alți suferiți care au nevoie de al nostru ajutor.

Ni se cere ca măcar acum „de Crăciun să fim mai buni”, să încercăm să aducem în case și comunități iubirea pe care a adus-o Mântuitorul Hristos și corolarul acesta, iertarea. Să încercăm să înălțăm micile neîntelegeri și învidii dintre noi, iar în locul lor să asezăm bucuria, dragoste și armonia. Doar așa vom putea fi împlinitori, prin viața și faptele noastre, urarea colindătorilor: „Nașterea lui Hristos / Să ne fie de folos!”

Pr. Ciprian CATANĂ

Lecturile unui pensionar

pentru a implica într-o îndestare militară am-

ble popoare. Din „Mossad. Shin-Bet. Aman”

Istoria serviciilor secrete israeliene - Teșu Solomovici, București, Editura Teșu, 2000

micii la fel – Buenos Aires, familie cu 4 copii, pașaport al

PLUGUSOR 2018

Aho, aho, concetăteni,
Respectabili băileşteni,
Băileşteni din tată-n fiu,
Sau stabiliti mai târziu,
Din sate apropiate,
Sau altele depărtate,
Din orase sau comune,
Ce-au reușit să se-adune,
Aici să se stablească,
Băileşteni să se numească
Să rămână aici,
Angajați la muncă-n fabrici,
Care-apoi au fost vândute
Pe sume necunoscute,
Biete ruine acum,
Pe al tranzitiei drum,
Iar Băileşti s-a umplut,
Ca niciodată-n trecut,
Deodata de someri,
Care se visau prospri,
Iar mulți au plecat din țară,
Să muncească pe afără,
De Băileşti înstrăinatii,
De casă, părinți sau frati,
De prietenii, nași și fini,
Băgați slugi pe la străini,
Să care vin uneori,
Pe-acasă de sărbători,
Cu durere-n suflete,
Si regrete-n cugete,
Că trebuie, de nevoi,
Să se ducă înapoi,
Cu mare tristețe, dacă
În Băileşti n-au ce să facă,
Toti, de prin curți sau din
case,

La lucrări trebuincioase,
De pe străzi, din magazine,
Din piețele arhipline,
Opriti două clipe zorul
Si cîtii-mi "Plugusorul"
Că n-am plug și zurgălăi,
Nici cine să strige "Hai!"
E "Plugusor" de Gazetă,
Că n-am decât bicicletă,
N-am bici, boi și nici tractor,
Să tragă de el ușor...
Dragă cititorule,
Ascultă-mi urările,
După datini românesti,
În "Gazeta de Băileşti",
Căci de marea sărbătoare,
De Anul Nou fiecare
Are parte de urări
De bine, felicitări
Si de visuri împlinite
Si de zile fericite,
Că fac pentru băileşteni,
Pentru politicieni,
Pentru marii demnitari,
Si pentru parlamentari,
Primar si viceprimar
Si orice funcționar
Si consilieri locali

Alesii municipali
Urări binevoitoare,
Uneori usturătoare,
Erorile să se-ndrepte,
Prin demersuri înțelepte,
Cu deontologic crez,
Din inimă mai urez
Comisiei de Cultură
Acțiuni de anvergură
Si-nteleaptă implicare
Pentru Marea Sărbătoare
De Centenarul Unirii
Dar și al Reîntregirii,
Le urez succes în toate,
La Multă Ani, cu sănătate,
În activitate – spor
Si-n familii – tuturor!
Aho, aho, dragi băileşteni
Si iubiti concetăteni,
Mâine anul se-noiese
Plugusorul se pornește,
Dar zurgălăii nu sună
Dupa datina străbună,
Dar nici bice nu pochesc,
Nu-i nici buhai românesc,
Căci în scris eu fac urare
Si o iau de la intrare,
Însă ar ieși pe dos,
Fiindcă vîile s-au scos,
Sau le-au distrus, verile,
Ciobanii cu oile,
Ani de zile nemuncite
Si de stăpâni părasite...
Unde-au fost fabricile –
Se mai văd ruinele –
I.C.P.-ul, I.P.T.-ul
S-au dus ca și I.M.B.-ul,
Sunt azi ale nimănui
Si le-ăș ura, dar n-am cui!!!
Gara-n liniste deplină
Este și ea o ruină?
Cu doar un tren de persoane,
Cu două sau trei vagoane
Si-a dispărut în mister
Si ceasul "Paul Garnier",
Precum și gardul de fier...
Aho, aho, dragi băileşteni,
Onorați concetăteni,
Este, cu gândul curat,
La stadion de urat,
Unu întrreprinzător,
În activitate spor,
Că l-a făcut, integral,
Dupa ani, funcțional,
Diaconescu, pe nume,
Ce, cu importante sume,
L-a făcut omologat,
Azi, pentru campionat...
Urez echipei "Progresul"
Să cunoscă doar succesul,
Bine să persevereze,
La anul să promoveze
Si la fel ca și la fotbal
Si echipele de handbal...

Numai meciuri câștigate,
La Multă Ani, cu sănătate!
Aho, aho, dragi cititori
Si dragi colaboratori,
În peisajul băileștean,
Mai sunt și în acest an
Încă niște pereti triști –
Blocul de nefamiliști
Care a fost altădată
Si devastat "la bucată"
Si a dispărut asa
Tot ce s-a putut fura,
De-i urez la o adică,
Demolare grabnică,
Chiar dacă nu e ușor
Să fie scos din decor!!!
Apoi, în continuare,
Tot mergând pe Strada Mare,
Se cuvine o urare,
Evident legitimă,
Pornită din inimă,
Către-ntregul personal
Ce lucrează în Spital –
La medici și asistente
Sucese în tratamente,
Intervenții reusite,
Dar și salarii mărite,
Să nu mai acuze X
De mită sau malpraxis
Si să vegheze cu spor
Sănătatea tuturor,
Respect în comunitate –
La Multă Ani, cu sănătate!!!
Aho, aho, dragi cititori,
Urez și la perceptori,
Ce ANAF le zice-acum
Când chiar nu se știe cum
Vor fi legile fiscale
Pentru dările reale,
Fiindcă ei nimic nu dau,...
Doar amenzi, iar, în rest, iau...
Le urez, la colectări,
Ca și la impozitări,
Să aibă numai succese,
Fără amenzi în excese,
Sănătate și multi bani,
La anul și la mulți ani...
Urez acum, mai departe,
Celor care fac dreptate,
Adică Justiția,
Luptând cu corupția –
Domnilor judecători,
Avocați și procurori,
Grefieri, executori, -
Hotărâri întemeiate,
Unanim necontestate,
Într-o dreaptă judecată,
Nici de partea vătămată
Si nici de cea reclamată,
Chiar la afaceri veroase,
Cu mărturii mincinoase
Si chiar la cei din elite,
Cu executări silite –
Urări cu sinceritate,

La Multă Ani, cu sănătate!
Aho, aho, dragi băileşteni
Si cinstiți concetăteni,
Acum, tot pe Strada Mare,
Din suflet căte-o urare
Pentru-ai noștri negustori,
Ca și pentru vânzători –
Să fie în magazine
Mereu rafturile pline
Si pe zi, de multe ori,
Aflux de cumpărători!
Si căt mai putine dări,
La fel și evaluări
Lunare și anuale,
Dupa legile fiscale,
Impuse ca act legal
De guvernul actual...
Tuturor – vânzare bună,
Dupa datina străbună,
Si să nu mai dea plocoane,
Mită și comisioane...
Oricărui meserias
Care mai e în oraș.
Dar și mai trăieste, încă,
Îi urez succes în muncă:
Un cizmar și trei croitori,
Electricieni, sudori,
Zidari, frizeri și tâmplari,
Tinichigii și dogari,
Măcelari, frigotehnici,
La soferi și tractoriști,
La toți – petrecere bună,
Dupa datina străbună
La nași și moși cu plocoane,
Cu curcani și cu bidoane
De vin și tuică, grătare
Si multime de pahare,
Sănătosi și fericiti
Si la mulți ani să trăiți!
Si acum fac o urare
Celor de la "Apă" care
Ne-o asigură curentă,
La robinet, permanentă,
Celor din "Salubritate",
Ca tomberoanele toate,
Vechi, sparte și petice
Si cu sărmă greu cârpite,
Ce stau săptămâni în stradă,
Dar nu vin nici să le vadă,
Din ce cauză nu stiu,
Însă de plătit, plătim,
Să strângă cătă mai mulți bani,
"La anul și la mulți ani!!!"
Aho, aho, dragi băileşteni
Si stimări concetăteni,
Acum cred că se cuvine
Si niste urări de bine
Pentru toți învățătorii
Si pentru toți profesorii,
Si pentru educatoare
Si cadrele-ajutătoare
La buna functionare –
Să le crească lefurile
Precum și sporurile,
Frecvență bună la cursuri,
Sucese mari la concursuri,
Rezultate cu ecou,
Dar si un ministru nou;
Să fie om de cultură,
Nu numai să dea din gură,
De scoală îndepărtat,
Ignorant și agrămat!!!
Le urez elevilor,
De liceu și tuturor –
Mai puține meditații
Si măririi de alocății,
Iar la concursuri scolare
Medalii și premii care
Pe părinți să-i multumească
Si-ntru mulți ani să trăiască
Intellectualității
Din viața comunității –

Ingineri, economisti,
Medici, dascăli, farmaciști,
Informaticieni, juristi –
La Multă Ani cu sănătate,
În respect și demnitate!
Urez și preotilor
Si enoriașilor
Viată bună creștinăescă,
În datina românească!!!
Si o sinceră urare,
De sărbătoarea cea mare,
In Germania să fie
Fericire, bucurie,
Tot prospere și sănătosi,
Buna Doamnă Irmgard Rosch
Si Jan Lazăr – băilestean,
De intrarea-n nouă an,
Ca-n datina strămosească,
Întru mulți ani să trăiască!!!
Aho, aho, dragi cititori
Si dragi colaboratori,
La urări mă-ndeamnă gândul
Spre cei ce muncesc pământul,
Că-n anul care-a trecut
Recolte mari s-au făcut,
Iar pentru cel care vine
Le urez numai de bine;
Pe câmp tarlalele toate
Să dea belsug de bucate,
Vin de toate soiurile
Să producă viile,
Fructe multe și legume –
Să se ducă șeste-n lume
Si să nu mai importăm,
Mii de euro să dăm,
Să se facă-n nouă an
Tuică tare la cazan,
Animale, păsăret,
Lubenite – berechet
Precum și peperni destui
Sfeciă, floarea soarelui.
Pentru toți agricultorii,
Tractoriști, muncitorii,
La mulți ani să ne trăiască
Si viață să le-nflorească!
Aho, aho, concetăteni
Si multistimări băileşteni,
Cum să-mi fie de uitare
Să fac la Postă urare?
Cum să uit să urez eu
Doamnelor de la ghiseu
Si celor, precum se știe
Ne pun scrisori în cutie,
Facturi, înștiințări, ziare –
Toti postașii noștri care
Pe vânt, năsoare sau zloată,
Pe dogoare, vara toată
Ursuri ei, astfel, de soartă,
Merg zilnic din poartă-n poartă,
Le urez lefurile mărite,
De sefi neprecupești,
Ca astfel să-i răsplătească
Si "La mulți ani să trăiască"!
Aho, aho, dragi cititori,
În "Gazetă..." -crezători,
Nu au putut fi uitati
Toti cei militarizați,
Mai demult sau de curând,
Astfel, le urez pe rând,
Fiindcă sunt, precum se știe,
Permanent la datorie...
Urez politiștilor,
Pentru anul viitor
Căt mai puțini infractori –
Tâlhari și violatori,
Interlopi și proxeneti,
Cătă mai puțini soferi beti
Celor de la "Rutieră"
O existență prosperă
Precum și celorlalți toti
Să-i dibuiască pe hoți
Si pe delapidatori,
Pestă, borfași și impostori,
Să trăiască-n demnitate
Si mulți ani cu sănătate!
Iar acum, la rând, urmează
Si "Gazeta..." le urează
Celor ce cu flăcările
Luptă și stinge focurile,
Să aibă-n anul ce vine
Incendiul căt mai putine,
Să crească eficiență
În lupta cu neglijenta
Unor cetăteni, destui,
Dar expusi incendiului,
Mulți chiar și din ignoranță
Si că nu dău importanță
Normelor de prevenire
Din răutate din fire...
Urez pompierilor,
La anul, de ziua lor,
Să fie-n grad avansat
Si cei mai buni decorati!
Urez la Jandarmerie,
Sănătate, bucurie
Precum și prosperitate,
Ordine-n comunitate,
Stima cetătenilor,
Prețuirea tuturor,
În familiu bunăstare
Si medalii militare,
La Multă Ani și la mai mare!
Fără multă teatură
Si la Casa de Cultură
Urâm angajaților
În activitate spor,
Prosperitate, succese,
În programele alese,
Bibliotecarilor,
Mărirea lefurilor,
Iar în anul viitor,
Sănătate tuturor.
Aho, aho, dragi cititori,
Mereu binevoitori,
Cu redacția Gazetei
Si cu conținutul ei,
Urez în continuare
Clasei politice-n care
Încet-încet Națiunea
Si-a pierdut încrederea,
Căci prea des au fost minti
Oamenii și umilti...
Cinismul, demagogia
I-au slujit religia;
Au ajuns la guvernare
Cei ce au strigat mai tare
Că lefurile-or să crească,
Pensile să măreasă
Si indemnizațiiile
Dar si alocatiile...
Au făcut lefurile mai mari
La cei mai mulți demnitari
Ca si la parlamentari.
Putere și opozitie
Cu aceeași poziție
Au avut la avantajele
Chiar si fără derapaje
Si afaceri dubioase,
Pentru sume fabuloase
Se fac, mai ales, cu Statul,
Trecându-se bine blatul.
Nici DIICOT nici DNA
N-au oprit corupția
Si nici nu pot s-o opreasă
Fiindcă-n Tara Românească
S-a ntins ca pecinginea –
"Ca la noi, la nimeneal".
Să-o lichideze nu pot
Nici DNA nici DIICOT!!!
Socialdemocrația
Si cu Teleormania,
În Cameră și Senat
Minuni au realizat

Chiar și-n lume unicat:
După un conflict intern,
Să-i au dat jos propriul guvern,
Prin ciudată procedură -
Motiune de cenzură -
Târziu, pe cel dat afară,
L-au votat la ceas de seară,
Sigur, cu ordin de sus
Si la ANCOM șef l-au pus...
Altfel ce puteau să facă
Să-l determine să tacă?!
Prim-ministrul investit,
De prin Bărăgan venit,
Cu un corp de anvergură
Si cu prune parcă-n gură,
E supus si-ascultător
Ordinelor sefiilor,
Chiar de n-o fi bine-n tară,
Să nu fie dat afară.
Realizări neloale
Sunt cu dosare penale,
Precum Insula Belina
Si că s-a scumpit benzina
Si la fel si motorina...
Si trec legile fiscale,
Dar și acele penale
Si-au găsit "soluție" -
Pragul la corupție -
O anumită valoare
Care scapă de-nchisoare.
Astfel și destui penali,
Performeri nationali,
Să fie liberi lăsați,
Sau să fie grăbiți;
Altii cu condamnări grele,
Cu destine paralele,
Ce nu stiu ortografie,
Dar scriu cărti în puscare,
Si pentru bunăpurtare
Să li se dea compensare,
Zile libere și bani...
La anul și la mulți ani!
Aho, aho, concetăteni,
Si multstimați băilesteni,
Socialiști și ALDE
Nu prea mai stiu cum să-o
scalde,
Că șeful de la Senat
A spus, interviewat,
Că nu e adevarat
Că s-ar fi scumpit benzina
Si ca ea și motorina
Si poate că a uitat
De căte ori s-a-nsurat,
Încât-de-acum pân-la vară,
Încă-odată se însoară;
Ce, e lucru mare chiar,
Să se mai însoare iar,
Că unde a fost a cincea,
De ce n-ar fi și a săseia?!
Este la modă acum,
Cei pe al puterii drum,
Când dobândesc funcțiile
Să-si lase soțile,
De aceea le fac urare -
Cât mai multe, fiecare,
La Mulți Ani și la mai mare!!!
Bossul teleormanean
A avut în acest an
Parte de un nou dosar,
Greu, ca mare demnită,
Ce-ar putea să-l facă praf,
Că e părăt de OLAF:
Cu Teldrumul și Belina
I-s-a cam stricat masina
Si-nsotit de vreo cățiva
Se duce la DNA
Să spună cum a fost blatul
Si "să dea cu subsemnatul" ...
Aho, aho, dragi cititori,
Ministri ascultători
Spun că vor ducerea tării
Pe culmile bunăstării;
Unu lacrimi a vărsat,
Altul, cu negi, s-a jurat
Că-o să schimbe legile
Ca și procedurile...
Si noaptea la unsprezece,
Ordonanța treisprezece

A trecut-o-n grabă mare
Altul zis "Altă-ntrrebare",
lar acum dacă e cazul,
Să treacă bine necazul,
O cucoană ministrăsă,
Nu se știe cum aleasă,
Să-nvețe ce e cu nume
Si ce este un prenume!!!
Ministrul Petrică Daea,
Cel ce-a glorificat oaia,
A spus că toate-ale guri
Sunt ale agriculturii
Si doar omul, în natură,
Nu e din agricultură!!!
Si-a-ndemnat pe cărciumari
Pe chelnări și bucătări
Ca de la Fast-food să taie
Curând Schorma de oae
La "Finanțe"-a plânsabil
Cu lacrimi de crocodil,
Ministrul de supărări,
De impozite și dări...
Îl urez azi "La mulți ani!"
Si colectări mari de bani!!!
Domnului Vosganian
Îl urez în noul an
Scrisori multe de valoare
Ca și premii literare
Si să uite, evident,
Cum a plâns în Parlament
Să nu fie mazilat,
Justiției deferit,
Iar, de curând, cu glas tare
A propus impozitare
Pe ouă și pe cuibare,
Că trag România-n jos,
Fiindcă fac fraudulos
Evaziune fiscală,
La scară națională...
Un cioban "Mârlă pe fârlă",
Cu miros încă de târlă,
Ce-a sărit, ajuns bogat,
Din cojoace în palat,
Dar și latifundiar,
Europarlamentar,
Finantator și patron
De club scump autohton,
Cumpără și vinde-apoi -
Fotbalisti ca pe oi,
Manevrează jucători,
Arbitri și antrenori
Si-ar mai vrea tărlele toate
Să fie modernizate;
Să aibă ciobani, brânzari,
Mânzărari și cătelari,
Diplome, certificate,
Sau, cel putin atestate...
De ce nu și masterate,
Poate, chiar, și doctorate?!

Că de aceea s-au urât
Si-ntr-ei s-au omorât
Pentru "oi mai multe,
Mândre și cornute
Si cai învătați
Si căini mai bărbăti"
Baciul moldovean,
Vrâcean, Ungurean,
Nechifor Lipan,
Bogza și Cutui
Si altii, destui,
"Pe-un picior de plai
Pe-o gură de rai",
Si-a mai zis că-adoră-n cuget
Tricolorul, ca și-n suflet,
Si că-si face-n viitor
Si cearceaful... tricolor,
Dăr de ce să nu-si adore
Si... izmene tricolore?!

De ce nu, dragi cititori,
Si chiloți în trei culori?
La Mulți Ani cu bucurie
Si urarea să mai scrie
Si-alte cărti în puscare!!!
Aho, aho, concetăteni,
Si multstimați băilesteni,
Acum bădica Traian
Nu mai e ce-a fost mai an,
Nu mai e nici presedinte,
Nici primar ca mai-nainte,

E, de-un timp, agricultor
Dar si ales senator
Si-a lansat în viitor
Un truism răsunător -
Că "larna nu e ca vara,
Nici toamna ca primăvara" ...
Pentru anul viitor -
Spor la Nana pe tractor,
Ca pe mare, pe vapor,
Si produse anuale -
Recorduri la cereale,
Sfădă, floarea soarelui,
Si-n livada de gutui...
Greu e Opozitia
Contra Coalitia,
Căci PSD-ul și ALDE
Mai au alături pe alde
Cei de la minorități
Care, ca și alte dări,
Toti votează cum le cere:
Astfel domnii deputati
Numai de ai lor votați -
Pe lângă Vosganian,
Mai e încă un armean,
Sârb, bulgar, ukrainean,
Albanez, macedonean
Si-altii, încă, vreo cătiva,
Asemeni acestora.
Liberalii nu contează,
Sunt putini și vegeteză,
Numai Gorghiu și Turcan
Si fără Ludovic Orban
Lăsat singur pe afară
Să tot cânte la chitară,
Crezând doar el în ce spune
Că-or veni și timpuri bune;
USR-ul-i mai ușor,
Rămas fără Nicusor,
Cu timpul se va posta
La remorca altora,
Astfel Coalitiei
Că și Opozitiei
Le urez să conlucreză,
Tara să o guerneze,
La anul eficient
Un alt guvern competent,
Ministri intransigenti,
Nicidecum obedienți,
În cinste și demnităte,
La mulți ani, cu sănătate!
Aho, aho, parlamentari,
Ministri și demnitări
Fiti atenți cum ungurește,
Un păianjen se urzește,
Amintind de vremi horyste,
Cu lozinci iredentiste,
Că-au venit anul acesta,
Destui de la Budapestă
Si se-agătă belicosi
La Tusnad și Balavanius,
Lovită de hungarmania
"Sekelyfold nem Romania!"
Si precum la Balaton,
Toti, în cor, "Nem Trianon!"
UDMR-ul pândește
O conjunctură - firește -
Tinutul secuizat
Cu "AUTONOMIAT"
Si vizează cu răbdare

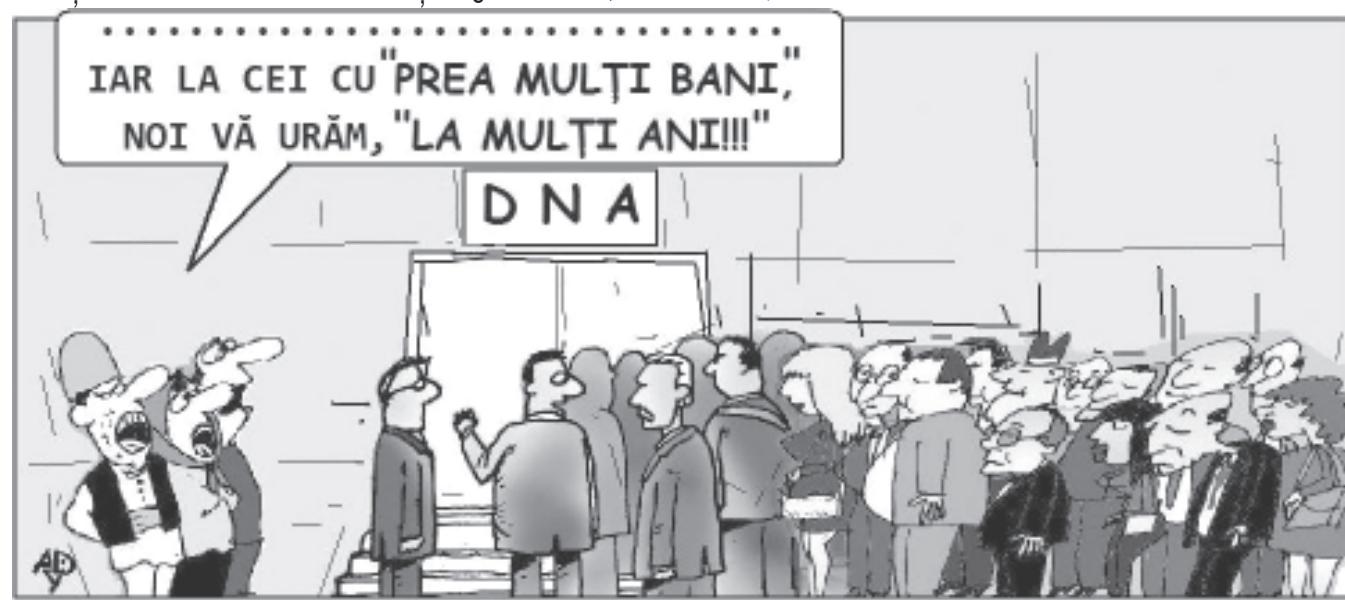
Mereu "Ungaria Mare",
Cu bucați din România,
Serbia, Slovacia
Si chiar din Austria...
Visul ne-mplinit al unor
Ca domnul Kelemen Hunor
Episcopul Tokes Laszlo
Si Verestoy Attila...
Eu le urez la primari
Unguri și la demnitari
Din Harcov din România
Ca și din Ungaria,
Chiar de nu stiu ungurește -
"La mulți ani": pe românește...
Aho, aho, concetăteni
Si multstimați băilesteni,
Oriunde-atii fi fiecare,
Mai cititi-mi o urare,
În "Gazetă..." sau pe NET
Că e făcută din suflet -
Anul nou, cu bucurie,
La pensionari să fie,
Cu pensii substantiale,
Fără îngrădiri fiscale,
Fără dări exagerate
Si impozite umflate
Si să petreacă pe bune,
În oricare stațiune,
Cum preveste un vecin,
Ieri, la un pahar de vin:
Cu reumatisme grele,
S-a dus la băi la lonele
Iar, de curând s-a tratat
Si la băi la Calafat
Si n-a contenit să spună
Că le-a dat mâncare bună
Si la fel si tratament
Letin și eficient,
Fiindcă erau prin saloane
Numai cărje și bastoane,
Folosite ca să-ajungă
Si-au rupt-o, apoi, la fugă...
Dupa proceduri urmate
Si tratamentele toate,
La mulți ani, cu sănătate...
Fac și Clubul uiurare
Pensionarilor care
Au în el activități,
Astăzi ca și alte dări,
Ca în anul care vine
Să aibă zile senine,
Să rămână toti voiosi,
Fericiti și sănătoși,
Bine-n viață să le fie,
La mulți ani cu bucurie!!!
Doamnelor pensionare,
Le fac din suflet uiurare,
Să-păstreze-n viitor
Farmecul interior,
Prosperitate, frumusețe,
Aproape de tinerete!
Urez domnilor putere
Si îndrăzneală să spere
În viitor în mai bine,
Cu satisfactii depline,
Ca și-n Tara Românească,
La Mulți Ani să ne trăiască!
Aho, aho, dragi cititori,
Si dragi colaboratori,

Cu fini, nasi și cu nepoți,
Si ciocniți în bătătură
Cu familile, toti,
Ce acest număr cititi,
Curioși și linistiti,
Vă urez la fiecare,
Azi, de marea sărbătoare
A anului care vine -
Toti să-aveți zile senine,
La Crăciun, Revelion,
Bobotează, Sfântul-Ion,
Să rămâneti cumpătați
Si să nu vă îndopăti
Cu sună și cu mezeluri
Cu mațe de multe feluri,
Cu sarmale și fripturi,
Cozonaci și prăjitură,
Cu soric și cu cărnăti
Si proaspeti și afumată
Fără multă tuică fiartă,
Căreia-i zic unii "coaptă"
Si nici cu exces de vin,
Rosu sau zaibăr-pelin,
Din dămigeni sau bidoane,
Nici cu prea multe sifoane,
Ci cu apă minerală,
Letin și naturală!!!
De urat aş mai ura,
Dar mi-e că s-o înnoptă
Si în prag de inserare,
Mai fac încă o urare:
La Mulți Ani, concetăteni
Si La Mulți Ani, băilesteni,
Dar și veniti în Băilești
De prin sate oltenesti,
Fie mai apropiate,
Sau si mai îndepărtate,
Cătaneni și negoieni,
Ghidiceni și bistriceni,
Goiceni, cărneni sau bercenii,
Cioroieni și urziceni,
Boureni, afumăteni,
Giubegeni, galiciuceni,
Rudăreni, motătăieni,
Coveieni, perisorenii,
Dar și frați basarabeni,
Ardeleni și bănateni,
Moldoveni și dobrogeni,
Petreceti de Anul Nou
Cu îndelungat ecou,
Cu numeroase delicii
Si cu foc de artificii

Si ciocniți în bătătură
Sau la blocuri băutură
Si dați și celor sărmăni
Un colac și ceva bani,
Pentru-a morților cinstire
Si pioasă pomerenie,
De cei dragi să fiți iubiti
Si la mulți ani să trăiti!!!
Urez celor emigrati
Si printre străini plecati,
Prin Franța, Germania,
Grecia, Italia,
Spania și Anglia
Si chiar și peste Ocean,
Pe pământ american,
Să stea cu gândul, la masă,
La întoarcerea acasă,
An nou cu prosperitate,
Bucuri și sănătate!!!
Aho, aho, concetăteni
Si multiubiți băilesteni,
Acum, că am încheiat
Cu ce-am avut de urat,
Vin doar cu o rugămintă,
Spusă-n câteva cuvinte:
Când îmi cititi "Plugușorul",
Răsplătit și... urătorul -
Umpleți un pahar cu vin,
Sau pe jumătate plin
Si beti-l imediat
Pentru cel ce-v-a urat!
Iar, dacă nu v-a plăcut
Acest text de el făcut,
Socotiti-l cam trăsnit
Si iertati-l c-a gresit,
Pentru tot ce v-a urat,
Însă cu suflet curat!
Să fiți cu toti fericiti
Si-ntru mulți ani să trăiti!!!
Noul an, cu bucurie
Si tuturor să vă fie
Liniste interioară,
Pace durabilă-n tară,
De calamități feriti,
De bine neocolții,
Prețutindeni norociști,
Prosperi toti și sănătoși,
Să-aveți grija de sărmăni,
"La anul și La Mulți Ani!!!"

Valentin TURCU

1 Decembrie Marea sărbătoarea națională a românilor

Pe o vreme destul de mohorâtă, evenimentele majore cu caracter național nu au fost trecute cu vederea nici de data aceasta de către băileșteni. Ziua de 1 decembrie 2017 marchează împlinirea a 99 de ani de la Unirea principatelor Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, eveniment care a avut loc la 1 decembrie 1918, această zi fiind declarată Ziua Națională a României în anul 1990 și are o însemnatate aparte în istoria țării noastre.

Ziua Națională a României nu a fost sărbătorită mereu pe data de 1 decembrie. Între anii 1866-1947, România celebra Ziua Națională pe data de 10 mai, ziua în care Printul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen a depus jurământul în fața adunării reprezentative a Principatelor Române Unite, în anul 1866.

Între anii 1948-1989, ziua de 23 august era considerată sărbătoarea națională. După căderea comunismului, presedintele de atunci, Ion Iliescu, a promulgat legea nr. 10 din 31 iulie 1990 potrivit căreia ziua de 1 decembrie era declarată zi națională și sărbătoare publică. Ulterior, această dată a fost inclusă și în Constituția României din 1991.

Așa cum în fiecare an, la această dată se organizează parade militare la București, Alba-Iulia sau Timișoara, la care participă mii de oameni și autoritățile locale băileștiene au organizat o sensibilă manifestare ce a marcat cu

pregătirea mărețul eveniment.

După intonarea Imnului de Stat, în prezența unui public numeros și divers, ce priveau de sub umbrelle stropii ploii mocănești ce cădeau asupra Băileștiului, în ritmurile unei muzici adecvate momentului, un sobor de preoți a susținut un Te Deum care a fost audiat cu pioșenie de întreaga asistenta.

În continuare, doamna Alina Preda, profesor de istorie la Liceul *Mihai Viteazul*, cu o mare sensibilitate și emoție, a captat atenția întregii asistente, cu o succintă prezentare a evenimentelor care au condus, de-a lungul timpului, la mărețul eveniment, o strălucită lectie de istorie și de patriotism autentic. "Alba-Iulia fusese aleasă de către Consiliul Național Român Central, care avea sediul la Arad, pentru a adăposti între zidurile ei pe reprezentanții poporului românesc din Transilvania din două motive istorice: la 1 noiembrie 1599, Mihai Viteazul își făcuse intrarea triumfală în Alba-Iulia, cetatea fiind capitala domnitorului pe scurtă perioadă cât a durat Unirea celor trei principate (Muntenia, Moldova și Transilvania); în 1784, pe același platou al Cetății, Horia și Cloșca erau trași pe roată în urma condamnării lor. Rezoluția Unirii e cîtă de episcopul greco-catolic Iuliu Hossu: Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și țara Ungurească, adunată prin reprezentanții lor îndreptățiti la Alba-Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor

teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între Mureș, Tisa și Dunăre. La ceasurile 12 din ziua de 1 decembrie, prin votarea unanimă a rezoluției, Unirea Transilvaniei cu România era săvârșită."

A urmat apoi alocuția domnului Costel Pistrău, primarul municipiului, în al căruia mesaj scurt, dar consistent, a afirmat printre altele: "Ziua Națională a României este ziua noastră, a tuturor românilor. Ziua de 1 decembrie a anului 1918 reprezintă ziua în care România devine stat național unitar. Să nu credem că la acel moment această localitate și oamenii ei nu au participat, mai mult și-a adus jertfa ei, ca parte din întreg.

Trebuie să ne bucurăm împreună, iar iubirea și respectul trebuie să ne caracterizeze, să privim cu înțelegere spre viitor și să demonstrăm că noi, băileștenii, suntem respectați aici, la noi acasă. Azi aici la Băilești, arătăm încă o dată că această localitate are oameni muncitori, oameni frumosi care își aduc aminte de concordanță care și-au dat viața pe câmpul de luptă. Înaintașii noștri au luptat pentru ca noi astăzi să avem o educație liberă, pentru ca noi astăzi să putem trăi aici liberi, să nu fim umiliți acasă. Trebuie să nu ne mai lăsăm tinerii să mai plece, trebuie să fim uniti cu toții, să putem reusi, să lăsăm dihonile deosebite. Este timpul în al 99-lea ceas să înțelegem că

suntem un întreg. Trebuie să înțelegem că fiecare are partea lui de contribuție, fiecare trebuie să ofere acel respect față de celălalt. Este o mândrie să existăm printre localitățile acestui stat și trebuie să facem cu totii eforturi spre a înțelege că locul nostru este cât mai sus și reprezentarea noastră trebuie să se facă cu oameni capabili care să poată să spună și să arate că suntem egali cu toții în această țară.

Fiecare dintre noi are obligația să nu uite de unde a plecat.

Să întărimi sărbătorile de larmă cu bucurie, sănătate și putere de muncă!

La Multi Ani România! La Multi Ani Băilești! La Multi ani băileșteni!

În acordurile solemne ale Imnului Eroilor a început depunerea coroanelor de flori: Primăria Municipiului Băilești, Consiliul Local, Poliția Municipală, Secția de Pompieri, Jandarmeria, Poliția Locală, scolile și liceele din oraș, reprezentanții partidelor politice, Asociația Macedonenilor din România și nu în ultimul rând Clubul Pensionarilor Băileșteni.

Evenimentul s-a încheiat cu una dintre cele mai frumoase defilări ale cadrelor MAI (Poliția, Pompierii și Jandarmeria), urmărită cu interes și admiratie de toți participantii la această zi măreată a neamului nostru.

De 5 numere, în ziarul nostru, domnul redactor-sef, prof. Valentin Turcu scrie despre evenimentul ce va avea loc anul viitor, Centenarul Marii Uniri, articole scrise sub titlu "Între nepăsare și controverse", în *Gazeta de Băilești*, singura publicație din împrejurimi care și-a adus aminte de marele eveniment ce va urma. Sperăm ca manifestările din toată țara de 1 decembrie anul acesta, au pregătit desfășurarea masivă de forte ce se preconizează că va avea loc în decembrie 2018, când România va sărbători Centenarul, împlinirea a 100 de ani de la Marea Unire, când vor fi organizate evenimente și parade în mai toate orașele din țară, la care vor participa mii de soldați și echipașe de luptă.

Marian MILOVAN

Centenarul Marii Uniri – între nepăsare și controverse (IV)

În numărul trecut am abordat problema rezistenței românești împotriva maghiarizării sub aspect onomastic – element component al politiciei de deznaționalizare. O astfel de experiență a parcurs și marele nostru romancier Rebreasu, trecut în acetele de identitate și scolare la Liceul Militar din Sopron – aproape de granita Ungariei cu Austria – ca și la Academia "Ludovic" din Budapesta, apoi la Garnizoana de la Gyula, ca ofițer de honvezi. Cu mai bine de o jumătate de secol în urmă o asemenea experiență a traversat toată intelectualitatea ardeleană. E de ajuns să amintim că Avram Iancu, la Universitatea din Cluj – Facultatea de Drept – a fost Jank Avram...

Rebreanu și-a dat seama de efectul deznaționalizării asupra lui însuși, abia după susținerea bacalaureatului, când a trăit o experiență de mare intensitate, ca viitor mare scriitor român – experiență pe care a relatat-o când deja era un nume în literatura neamului său. Dupa bacalaureat, promovația de viitori ofițeri ai armatei maghiare a mers cu un vas de croațieră de la Budapesta la Viena. Printre călători era și o familie de bucureșteni, fată de care colegii lui s-au lăudat cu șeful lor de promovare, singurul OLAH (român), dar care nu i-a impresionat pozitiv cu exprimarea lui greoie, într-un grai năsăudean aproimativ,

departe de limba literară pe care o vorbeau bucureștenii școlii.

Maghiarizarea onomastică a întâmplat o rezistență fătășă, conștientă și asumată din partea românilor ardeleni secole dearănduți prin ortodoxie – prenumele predominant erau de slăvi tradiționali – Ioan (ca să fie cât mai apropiat de forma latinească și nu Ion, ca peste Carpați, Gheorghe, Petru) (la fel ca și în cazul lui Ioan și nu Petre), Stefan, Dumitru, Nicolae, Mihail, Gavril și.a. Mai târziu, după 1700, prin trecerea unui număr însemnat de români la ritul Greco-catolic, deci sub administrația Vaticanului, Scoala Latinistă, cunoscută mai degrabă sub numele de "Scoala Ardeleană", a adus în onomastică prenumelor un curent de rezistență greu de atacat de autoritățile maghiare: prenume latinești fără corespondent în limba maghiară. Dacă numele creștine Ioan, Gheorghe, Petru, Pavel, Stefan, Dumitru, Mihail, Gavril deveniseră Ianos, Georgy, Peter, Pall, Istvan, Demeter, Miklos, Gabor, după creștinarea ungurilor, în jurul anului 1000, de către Vaik, devenit apoi St. Istvan – unii istorici cred că e numele românesc de Voicu maghiarizat –, familiile românești de intelectuali din centrele urbane și rurale, la început apoi păturile sociale, în procesul de emancipare, și-au boezat

copiii cu nume de împărați, generali, scriitori și alte mari personalități ale Romei antice: Romulus, Remus, Pompeius, Traian, Octavian, Aurelian, Adrian, Marius, Sever, Flavius, Lucrețiu, Ovidiu, Horatiu, Virgil, Emil etc.

Afirmarea latinității limbii și poporului român s-a remarcat în Transilvania științific, adică istoric și lingvistic. Reprezentanții Scolii Ardelene, cu pregătire temeinică în Colegiile "Sfânta Varvara" din Viena și "De Propaganda Fide" din Roma, au scris tratate de istorie română și universală, gramatici, dicționare bilingve și multilingve, iar, pentru emanciparea națiunii române, au înființat școli rurale și urbane, au elaborat și au tradus manuale și cărți de popularizare a științelor și practicilor gospodărești, dovedite ca necesare. Chiar dacă unii epigoni ai Scolii Ardelene au exagerat în privința ortografiei, mai ales, au făcut-o conștient, dar cu scopul de a scoate națiunea română din situația seculară de "Națiune tolerată".

Rezistența față de maghiarizare prin onomastică de esență latină se poate observa cu usurință privind prenumele principaliilor scriitori ardeleni, dintre care doar Slavici, Cosbuc și Agârbiceanu au avut nume de bozete creștine, cu corespondent în maghiară.

În familiile Iosif, Goga, Rebreanu și Blaga, spre exemplu, viitorii scriitori au primit prenume latinești – Stefan-Octavian (Iosif), Octavian și fratele său Eugen (Goga), Liviu, Virgil și Tiberiu (Rebreanu), Lucian, Lionel și Liciniu (Blaga). Același lucru s-a petrecut și în multe cazuri de prenume feminine: soția lui Iosif s-a numit Natalia, femeile din

viața lui Goga – Aurelia, Hortensia și Veturia, iar a lui Blaga – Cornelia – prima femeie medic stomatolog.

În Basarabia procesul de deznaționalizare s-a derulat, de asemenea, prin mijloace diferite – oficializarea limbii ruse, scrierea cu alfabet chirilic, iar în planul onomastică prin lipirea la finalul numelor a sufixelor slave "OV" sau "SKI": Popov, Carpov, Dimov, Rautki, sau prin traducerea numelor – Porumbescu – Golumbovski, Cizmaru – Sapojnic etc, sau prin acordarea de prenume rusești – Ivan, Stepan, Anatol, Eftimie, Vladimir, Feodor, Boris, Igor, Iuri cu diminutivele respective – Vania, Stiopa, Tolea, Fima, Vova, Fedia, Borea, Gorea, lurka...

În Bucovina de Nord, veacuri la rând stăpânită de Habsburgi, politica de deznaționalizare a fost ca și inexistentă, dată fiind componenta multinațională a Imperiului Chezaro-crăiesc, populația românească majoritară n-a fost supusă sistematic unui regim de germanizare, nu era o problemă dificilă trecerea de la Botosani la Cernăuți, deci din Bucovina moldavă, în ced din Imperiul Habsburgic, astfel că, spre exemplu, căminarul Gheorghe Eminovici și-a dat pe unii din fiil să "K.K. Obergymnasium" (Gimnaziul Superior Regalo-Imperial) din Cernăuți, iar viitorul nostru poet național, ca și ceilalți colegi români, să fie curățați de orice legătură cu germanizarea, chiar și în cadrul școlii.

"La moartea lui Aron Pumnul" în "Lăcrimoarele învățăților..." una din poezii de început. Avea să înțeleagă pe deplin drama dascălului său exilat la marginea imperiului, curând, după debutul oficial în "Familia" lui Iosif Vulcan, de la Buda-Pest, care l-a lansat pe drumul consacrării, cu numele de Eminescu, în popasul de căteva luni în Blajul – târgul de pe Târnave, care, prin scolile sale era leagănul românilor și al "Scolii Ardelene", unde s-a strigat cu mai puțin de două decenii în urmă, pe "Câmpia Libertății", "Noi vrem să ne unim cu țara".

Eminescu, gazetarul de mai târziu, a luat atitudine în coloanele "Curierului de la Blaj" și la "Timpul" fată de efectele Legii "Apponyi" care interzicea predarea în limba română în școlile de stat, lege încălcată, adesea, de dascăli onesti, dar cu simțul responsabilității fată de generațiile de fi ai conaționalilor, cărora, din patriotism, își riscau profesia și chiar libertatea.

Legea "Apponyi" n-a putut avea efecte în școlile confesionale Greco-catolice de la Blaj și cele ortodoxe de la Sibiu. Patriotismul a fost care i-a animat pe luminătorii Nației Române, care, cu sacrificii individuale cunoscute sau mai puțin cunoscute, au reusit emanciparea ei și afirmarea categorică prin opere istorice, lingvistice și literare, de popularizare a științelor și prin manifestări revoluționare progresiste au ținut sus steagul tricolor și aspirațiile de unire cu Tara, nu prin forța armelor și vărsări de sânge, ci pe cale democratică, prin voință națională.

Valentin TURCU

Marea Unirea-Revoluția românească de la 1918

Unirea, în granitele acelui stat, a reprezentat idealul național secular al poporului român, ce își dorea cu ardore să refacă Dacia strămosească.

Prima **Unire** politică a celor trei tări românesti a fost înfăptuită de Mihai Viteazul, fost ban al Olteniei, ce urcăse pe tronul Tării Românești în 1593. Rămas singur în frontul românesc antiotoman, după ce Moldova și Transilvania abandonaseră lupta împotriva Portii, valahul Mihai a cucerit în intervalul octombrie 1599 - mai 1600, Ardealul și Moldova, mindu-le sub sceptrul său.

Mare conducător de osti și luptător pentru libertatea poporului român, Mihai a gândit și a actionat pe coordonatele generale ale politicii europene din epoca sa, dar Unirea sa a durat doar 3-4 luni destrămându-se din cauza opoziției nobilimii maghiare din Transilvania și a marilor Imperii vecine.

În 1859, într-un context international favorabil, determinat de Razboiul Crimeii, dar și de acțiunea hotărătoare a norodului din Moldova și Valahia, colonelul Alexandru Ioan Cuza, fost revoluționar pasoptist, a fost ales domn al Moldovei, pe 5 ianuarie și al Tării Românești, pe 24 ianuarie. Prin acest act politic, români au pus Marile Puteri în fața „**faptului implinit**,” obținând din partea acestora recunoașterea dublei alegeri dar și a Unirii, în timpul domniei sale. Începând din 1862, noul stat primește oficial numele de **România**, cu capitala la București, sediu al Guvernului și Parlamentului unic.

Pentru a evita destrămarea Unirii, după înlăturarea lui Alexandru Ioan Cuza, clasa politică din România în frunte cu I.C. Brătianu, au optat pentru aducerea printului străin, în persoana lui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen (1866-1914).

Domnitorul, apoi regele Carol (din 1881), a continuat procesul de modernizare a tărâului stat și a înălțat simbolica suzeranitate otomană, prin participarea la Razboiul ruso-turc din 1877-1878, în urma căruia s-a recunoscut României pe plan internațional statutul de **Independență**.

Rezoluția Adunării Naționale de la Alba Iulia

din 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

„Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Tara Ungurească, adunată prin reprezentanții lor îndreptătiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretează unirea celor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România.

Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.“

Rezoluția Adunării Naționale de la Alba Iulia

de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918

„Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Tara Ungurească, adunată prin reprezentanții lor îndreptătiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie 1918, decretează unirea celor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.“

„Președintele Adunării Naționale de la Alba Iulia“

„Iosif I. C. Brătianu“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale“

„Nicolae C. Goz“

„Iosif I. C. Goz“

„Vice-Prezidentul Adunării Naționale

Sportul câştigă tot mai mult teren în rândurile elevilor băileşteni

►Continuare din pag. 7

În privința ultimului sport despre care vă vorbeam, judo, suntem la început de drum. Am stat de vorbă cu Amalia Doană, antrenoarea care, aproape zilnic, vine de la Craiova pentru a-i iniția în acest sport pe elevii băileșteni, fiind profesor la Clubul Elevilor de aici. A început activitatea în luna octombrie cu înregistrarea cere-

riilor și constituirea grupelor. Antrenamentele se desfășoară în sala de sport a scolii din stradă Amza Pellea (fosta scoală Nr.2), fiind înscriși elevi din această unitate, dar și cățiva de la alte scoli. S-au format două grupe de vârstă: prima cuprindere elevi din ciclul primar, inclusiv clasa pregătitoare, cea de-a doua având elevi de clasele a VI-a și a VII-a. Participarea elevilor nu presupune costuri de niciun fel, kimono-urile fiind primite sub formă de sponsorizare de la Clubul Universității Craiova, unde activează Amalia Doană, iar deplasările urmând a fi suportate de Palatul Copiilor din Craiova. Două dintre eleve, Bădele Teodora și Dunăreanu Ana-Maria (clasa a IV-a), deja au participat la o competiție la Strehia, ambele obținând locul III.

La cursul de judo se pot înscrie elevi

de la toate școlile din Băilești, pentru aceasta fiind necesar să se ia legătura cu antrenoarea sau să se depună o cerere la școala Gimnazială "Amza Pellea", unde se desfășoară antrenamentele. Programul actual este de la 14:00 la 16:00 și de la 16:00 la 18:00 în zilele de luni, marți și miercuri. Joia și vinerea, Amalia Doană propune și un curs de dans, destinat tuturor elevilor din școlile gimnaziale (inclusiv clasa a VIII-a), tot gratuit. și, dacă nu v-am convins până acum, aflați că Amalia practică judo de 14 ani, este multiplă campioană națională, balcanică, medaliată la campionatele europene și

participantă la numeroase turnee internaționale. Visul ei? Să-i ajute pe elevii băileșteni să-i calce pe urme. Să-i urăm succes!

Lelia MITROI

Nu trebuie decât să susținem și să încurajăm...

Cred că ar cam fi cazul să ne aducem aminte că avem o echipă de fotbal, una care era mult iubită în vremurile apuse, dar, consider că ar fi cazul să revenim la acele sentimente dat fiind că Progresul Băilești practică în zilele noastre un joc de calitate aducând rezultate bune pentru oraș. Multă sunt invidioși pe cei care trag ca această echipă, cel puțin să se mențină acolo unde este acum, la mijlocul clasamentului, iar dacă nu le place fotbalul, încearcă să convingă și pe alții că Băileștiul nu mai are echipă și nu are rost să mergi la stadion să îi susții. Este o mare gresală, pentru că băieții noștri muncesc, așa cum pot, cum le permite timpul și condițiile de antrenament, încercând să aibă rezultate căt

mai bune, cu speranța că poate într-un viitor nu prea îndepărtat, tribunele să fie pline și spectatorii să îi susțină și să-i încurajeze, ca pe timpuri. Cred că ati observat că și la echipele mari, publicul își aduce un aport destul de mare în speranță de a câștiga echipa de suflăt, putând spune că face căt jumătate din rezultat. Cred că dacă am veni că mai mulți la stadion și am încuraja fotbalistii băileșteni, ar fi cu totul altceva, iar spiritul lor de luptă s-ar revigora și le-am da încredere în ei, aducând astfel victoriile mult dorite.

Dar să nu lungim vorba și să scriem rezultatele de la ultimul meci de foc pe care l-am avut aici, în frumosul nostru oraș pe stadionul Progresul, stadion nou renovat, pentru că suntem datorii să menționăm că a fost renovat și cu sprințul

domnului Laurentiu Diaconescu, administratorul farmaciilor Darwin, prin sponsorizarea clubului CSM Progresul Băilești.

Așadar, reluând sirul meciurilor de unde am rămas, în etapa 9, din 07.10. a.c. am fost înfrântă cu greu pe teren propriu de către Universitatea Craiova 1948, cu scorul de 0-1. Partida s-a dovedit a fi o luptă de orgolii, echipa craioveană fiind obisnuită să câștige la scor în mai toate jocurile din deplasare, la noi, fiind prima partidă la care scorul la pauză fiind alb, golul victoriei pentru ei fiind spre finalul partiei. Cei care au văzut meciul pot să confirme că un scor de egalitate era unul corect, dar... așa a fost să fie.

Se pare că acest eşec al băieștilor noștri i-a demoralizat, pierzând doară meciuri la rând, unul acasă pe data de 14.10, cu Recolta Ostrovani, scor 2-3 și altul în deplasare, 21.10 cu ACS Jiul Podari, cu 2-0. În etapa 12 din 28 octombrie, am remizat acasă, 1-1 cu AS Flacăra Motătei. O înfrângere la limită 1-0, am suferit și în meciul din deplasare cu ACS Metropolitan Isalnita. Bineînțeleas, a venit și victoria, una în deplasare în etapa 14 din 11 octombrie, învingând pe CS Progresul Segearce, tabela arătând la fluierul final, 3-4.

Pe o vreme neprietenoasă fotbalului, în data de 18 noiembrie s-a disputat partida cu Dunărea Calafat, contând pentru Etapa 15, pe teren propriu. După 90 de minute de joc, scorul a rămas nedescis 1-1. Pentru Progresul a marcat

Ciocioană în min.12, iar pentru Calafat a punctat Matei în min. 62.

După acest meci extraordinar făcut de echipa noastră, reusind să ținem piept unei echipe redutabile ce se află pe podium, locul III, reusind un binemeritat scor de egalitate, 1-1, ne-am pregătit sufletește, poziționându-ne pe locul 9 din 14, cu 19 puncte, deoarece a urmat ca în etapa următoare, din 25 noiembrie, să jucăm în deplasă la Cetate cu ACS Tractorul din localitate, echipa următoare, aceasta ocupând locul 10, tot cu 19 puncte. Deloc surprizător, echipa noastră a venit cu toate cele 3 puncte de la malul Dunării, reusind un binemeritat 0-1.

În ultima etapă a sezonului regulat, ce s-a desfășurat pe data de 2 decembrie, la noi acasă la Băilești, pe o vreme, de data astă, super pentru fotbal, chiar dacă a jucat cu ultima clasată, Ajax Dobrogea, Progresul a demonstrat că joacă fotbal, un fotbal curat, fără faulturi, joc ce a plăcut spectatorilor băileșteni, susținând echipa, chiar dacă acestia s-au aflat într-un număr redus. Scorul după terminarea celor 90 de minute a fost 10-1 pentru cei mai buni, Progresul Băilești. Astfel după încheierea celor 17 etape, echipa noastră se clasează pe un loc acceptabil 7, cu 25 puncte și -2 la adevăr.

Le dorim mult noroc băieștilor noștri și îi așteptăm în meciurile ce urmează să vină numai cu victorii iar tribunele stadioanelor să fie pline ca altădată. *Hai Progresul!!! Marian MILOVAN*

Pompierii vă sfătuiesc și vă informează

Ne-am propus, ca începând cu acest număr al ziarului, pe lângă sfaturile, utile sperăm noi, pe care vi le dăm, să vă prezentați și unele evenimente-intervenții la care au acționat pompierii băileșteni în luna precedentă.

Așadar, în luna noiembrie, salvatorii de la Secția de Pompieri Băilești au intervenit la 5 incendii, un tir răsturnat, două descarcerări, iar echipajul SMURD a acordat primul ajutor de urgență în 101 (unusătăun) cazuri.

1. Accident rutier pe DJ 561E între Băilești și Seaca de Câmp. Impact frontal între VW Golf DJ-09-TLL și VW Golf BH-7415-BC. În urma impactului, trei victime au rămas încarcerate. La autoturismul DJ-09-TLL a fost necesară decopertere. Victimele au fost extrase și predate echipajelor SMURD și SAJ.
2. În ziua de 03.11. din cauza cosului de fum necurătat, a izbucnit un incendiu la locuința lui Papae Cezar din Băilești. Intervenția promptă a pompierilor a făcut ca incendiul să nu se propage la acoperișul clădirii, singurul lucru care a ars fiind funinginea din interiorul cosului de fum.
3. Tot în ziua de 03.11. a izbucnit un incendiu la locuința lui Baeram Marius din Băilești. La sosirea pompierilor incendiul se manifestă la planșeu din scândură cu posibilitățile de propagare la întreg acoperișul locuinței. Profesionalismul salvatorilor a făcut ca pagubele să se rezume la 6 mp planșeu din scândură. Cauza incendiului – coș de fum neprotejat termic față de materiale combustibile.
4. În data de 17.11. Secția de Pompieri a fost anunțată că pe DN 56, la intrarea în Galicea Mare, s-a răsturnat un TIR, iar din rezervorul acestuia se scurge motorină. TIR-ul, TM-15-DTK, aparținând S.C. Garbon Logistic, avea trei compartimente pline cu Negru de fum care erau foarte bine etanșate, nereprezentând pericol de scurgere. Pompierii au acționat doar cu apă, pentru protecție și pentru îndepărțarea motorinei de pe carosabil.
5. Tot în data de 17.11. a izbucnit un incendiu în curtea lui Lucan Ionela-Iuliana din Băilești. La sosirea pompierilor incendiul se manifestă cu violentă la cca 12 furaje, existând posibilități de propagare la alte cca 21 furaje și la anexele gospodărești. Promptitudinea și profesionalismul pompierilor au făcut ca pagubele produse să se limiteze la cele 12 furaje care ardeau la sosirea lor. În acest caz, de comun acord cu polizia, s-a stabilit ca și cauză de incendiu, folosirea intentionată a sursei de aprindere de către o persoană irresponsabilă.
6. În 18.11. tot în Băilești, a izbucnit un incendiu de proporții mai mici, în care pagubele materiale au fost cca 200 kg furaje. Cauza acestui incendiu a fost un foc deschis lăsat nesupravegheat.
7. În data de 21.11. a izbucnit un incendiu în locuința lui Angiu Florin-Mihăiță din comuna Rast. Incendiul se manifestă la un sifonier și la câteva cutii cu haine pe holul locuinței, cu posibilități de propagare la întreaga locuință. Cauza incendiului a fost un scurt circuit electronic provocat de un cablu defect. Pompierii au salvat locuința, arzând doar sifonierul și niste haine.
8. În ziua de 12.11. în comuna Perisor, impact violent între un autoturism Peugeot 307 cu nr. VL-11-CBY și un autoturism Land Rover înmatriculat în Franța. În urma impactului, șoferul autoturismului Peugeot a rămas încarcerat. Cu utilajele și accesorile specifice, pompierii au fost nevoiți să decopereze autoturismul, au extras victimă inconștientă și au predate-o echipajului SMURD.

Când lectuți aceste evenimente, vă rugăm să insistați pe cauzele care au adus la producerea lor și să încercați să nu faceți aceleași greșeli.

În altă ordine de idei, având în vedere că se apropie sărbătorile de iarnă, iar autoritățile locale vor organiza diferite manifestări în centrul orașului, vă recomandăm căteva lucruri: Nu folosiți artificii, petarde sau alte materiale pirotehnice – lăsați firmele specializate să se ocupe de acest lucru. Petardele pot provoca accidente deosebit de grave, iar artificile pot genera incendii.

Dacă totuși la aceste manifestări se întâmplă vreun accident nedorit sau izbucnește vreun incendiu, vă rugăm să urmați următorii pasi: • Sunați imediat la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și dați date căt mai complete șiclare. • Nu intrati în panică, nu vă îmbulziți. • Eliberați urgent toate căile de acces pentru a facilita accesul pompierilor. • Lăsați pompierii să-si facă treaba, nu-i încurcați, interveniți doar la solicitarea expresă a acestora. • Nu luați dumneavoastră decizii.

În final, vă dorim sărbători Fericite, cu mese îmbelșugate, cu clipe minunate petrecute alături de cei dragi, fără evenimente neplăcute și nu uitați: pompierii salvatori sunt 24 din 24 în slujba dumneavoastră.

La mulți ani!

Plt. Adj. sef (R) Daniel GHERGHISAN

World Vision la Băilești

Ziua de 6 decembrie a adus zâmbetul pe fețele tuturor elevilor și prescolarilor Scolii Gimnaziale "Amza Pellea" din Băilești. De Moș Nicolae, copiii au primit daruri de la voluntarii organizației World Vision România. Vorbim despre haine, încăltăminte, obiecte pentru igienă personală, jucării și dulciuri.

Conform propriei declarații de identitate, World Vision este o organizație creștină, care desfășoară programe de intervenție umanitară de urgență și de dezvoltare comunitară, punând în centru activității bunăstarea copilului. Organizația se concentrează asupra muncii cu copiii, familiile și comunitățile rurale, în scopul depășirii săraciei și nedreptății. Inspirați de valori creștine, lucrează cu persoanele cele mai vulnerabile din lume, indiferent de religie, rasă, etnie sau gen. World Vision România este membru cu drepturi egale în cadrul parteneriatului internațional World Vision, care activează în aproape 100 de țări. Aceștia lucrează în strâns parteneriat cu comunitatea, cu biserică, cu autoritățile locale și naționale și alte agenții, pentru a defini și a acoperi căt mai bine nevoile comunității.

Unul dintre partenerii organizației este școala "Amza Pellea". Voluntarii World Vision România nu sunt pentru prima oară în Băilești, dar au venit pentru prima oară la elevii noștri. A fost o zi memorabilă pentru toate persoanele implicate, dar mai ales pentru copii, unii dintre ei având în familie o situație grea și darul acesta fiind singurul pe care l-au primit de Moș Nicolae. La sfârșitul întâlnirii, și oaspetii au avut parte de o surpriză din partea elevilor: un program de colinde, prezentat de elevii îndrumați de doamna învățătoare Călușaru Tatiana.

Colaborarea cu Organizația World Vision România va continua în cadrul proiectului "Școală pentru toți". Le mulțumim tuturor pentru implicare!

Ed. Dorina GHITULESCU
Scoala Gimnazială
"Amza Pellea" Băilești

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Veronica Nesa, Lelia Mitroi, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacsu, Ciprian Catană, Marian Pirnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Florin Duinea, Cristi Văduva.

REDACȚIA:
Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactor: Marian MILOVAN
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

